

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8Csp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320202710
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4320202710.3

Rozhodnutie

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, AK so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: E. S., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom R., H. V. XXX/X, o žalobe na zaplatenie 825,51 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. V y h o v u j e návrhu, aby vstúpila do konania na miesto doterajšieho žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, spoločnosť: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

II. Žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

. Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 04.05.2020 doručená žaloba pôvodného žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava - Ružinov, IČO: 31320155 (ďalej len „pôvodný žalobca“), ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 825,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.09.2017 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. Takto podanú žalobu odvodzoval zo zmluvy, ktorú uzatvoril právny predchodca pôvodného žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá suma 1.200,00 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná si neplnila povinnosti v zmysle uvedeného zmluvného vzťahu, pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu zmluvy o pôžičke.

2. O žalobe rozhodol okresný súd pôvodne platobným rozkazom č. k. 8Csp/34/2020-61 zo dňa 05.06.2020 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk, z ktorého dôvodu súd uznesením č.k. 8Csp/34/2020-78 zo dňa 04.09.2020 zrušil platobný rozkaz. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2020.

3. Okresný súd vykonal šetrenie pobytu žalovanej, avšak ani napriek šetreniu, ako aj dotazu na príslušné OO PZ, reálny pobyt žalovanej zistený nebol. Okresný súd preto doručoval žalobu spolu s prílohami žalovanej postupom podľa § 116 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a takýmto spôsobom bola žaloba spolu s prílohami doručená žalovanej dňa 24.09.2020. Žalovaná sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadřila.

4. V priebehu konania bol súdu doručený návrh pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu, v ktorom odkazoval na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom a žalobcom, kde pôvodný žalobca postúpil pohľadávku žalobcovi a to práve tú pohľadávku,

ktorá je predmetom tohto sporového konania. Odkázal na skutočnosť, že Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok je založená v súdnom registri Opp pod sp. zn. 1Opp/7/2018, pričom do konania predložil prílohu Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok označená ako žiadosť o postúpenie a prevod spolu s prílohami, z ktorej je zrejmé, že k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť práve na žalobcu. Ďalej uviedol, že relevantným oznámením o postúpení pohľadávky bola riadne hmotno-právne preukázaná aktívna legitímácia v tomto spore. Žalobca má za to, že takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo/210/2001 zo dňa 11.06.2003.

5. V danom prípade sa jedná o spor, ktorého hodnota bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur, pričom sa zároveň jedná aj o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, z ktorého dôvodu okresný súd postupom podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 297 písm. b) CSP vyhlásil dňa 08.10.2021 v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli a na webovej stránke okresného súdu dňa 29.09.2021.

6. Podľa § 80 ods. 1 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

7. Podľa § 80 ods. 2 CSP, súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo k prechodu práva alebo povinností, a ak s tým súhlasí ten, kto mal vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

8. Z predložených listinných dokladov má súd preukázané, že po podaní žaloby ku dňu 22.10.2020, s odkazom na Rámcovú zmluvu, mal pôvodný žalobca postúpiť pohľadávku, ktorá tvorí predmet tohto sporu na žalobcu. Uvedené vyplýva z priloženej žiadosti o postúpenie a prevod, kde je uvedené, že dátum prevzatia je dátumom postúpenia.

9. Okresný súd preto skúmal podmienky, či sú splnené na pripustenie navrhovanej zmeny na strane žalobcu, kde mal preukázané postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo až v priebehu konania, ako aj bol podaný návrh zo strany pôvodného žalobcu zastúpeného už novým advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, s tým, že v návrhu bol zároveň vyslovený aj súhlas vstupujúcej spoločnosti, že vstúpi do tohto konania na strane žalobcu. Okresný súd dospel k názoru, že sú splnené podmienky v zmysle citovaných ustanovení CSP a preto prvým výrokom pripustil zmenu na strane žalobcu.

10. O nároku žalobcu rozhodol okresný súd na základe vykonaného dokazovania a to oboznámením sa listinnými dokladmi tvoriacimi predmet tohto spisu: čl. 5 žaloba, čl. 8-12 notárska zápisnica + príloha 1 k projektu, čl. 14-18 zmluva z 04.11.2016 - nečitateľná, čl. 18 p. v. -20 zmluva o poskytovaní služieb z 03.11.2016 - nepodpísaná žalovanou, čl. 20 p. v. predžalobná upomienka z 26.07.2017, čl. 21 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 23.09.2017, čl. 21 p. v. dohoda o uznaní dlhu a jeho splátkach - nepodpísaná, čl. 22 prevzatie zásielky od pôvodného veriteľa adresovanej žalovanej, ktorá bola prevzatá dňa 02.08.2017, čl. 22 p. v. -24 prehľad splátok a úhrad, čl. 24 p. v. - 28 opätovne zmluva v nečitateľnej podobe, čl. 44-45 odpoveď žalobcu na výzvu súdu, čl. 49 zmluva o spotrebiteľskom úvere - čitateľná, čl. 50-51 zmluva o poskytovaní služieb, čl. 61 platobný rozkaz z 05.06.2020, čl. 68-76 listinné doklady smerujúce k prešetroeniu pobytu žalovanej, čl. 78 uznesenie, ktorým bol zrušený platobný rozkaz právoplatný dňa 06.10.2020, čl. 82 doručenie žaloby a postupom podľa § 116 ods. 2 CSP, čl. 88-99 návrh žalobcu na pripustenie zmeny žalobcu a prílohy, čl. 100 rozhodnutie Národnej banky SR o udelení povolenia pre poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľského úveru pre žalobcu.

11. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil nasledovaný skutkový a právny stav veci:

Pôvodný žalobca bol právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. (pôvodný veriteľ), ktorú skutočnosť preukázal pôvodný žalobca kópiou notárskej zápisnice N3283/2017, NZ54215/2017 zo dňa 11.12.2017 (v spise na č. l. 8-12). Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa

04.11.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, ďalej len „zmluva“ alebo „zmluva o pôžičke“). Na základe takto uzatvorenej zmluvy bolo žalovanej poskytnuté finančné plnenie v sume 1.200,00 Eur, ktorú sumu sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach po 36,53 Eur a to až do celkovej úhrady pôžičky v sume 1.700,64 Eur. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že termín konečnej splatnosti bol určený na 20.11.2020, celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 500,64 Eur, RPMN bola vo výške 19,90 %, ročná úroková sadzba 19,90 % a priemerná hodnota RPMN vo výške 20,01 %, odplata vo výške 21,00%. Prvá splátka bola splatná dňa 20.12.2016 a ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Doba trvania zmluvy bola do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy s termínom konečnej splatnosti dňa 20.11.2020. Žalovaná sa zaviazala vykonávaním splátok poštovými poukážkami. Pôvodný žalobca v žalobe ďalej uviedol, že z požičanej sumy žalovaná uhradila len sumu 560,91 Eur. V dôsledku porušenia zmluvných podmienok preto pôvodný veriteľ vyzval žalovanú predžalobnou upomienkou z 26.07.2017 k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac ako 30 dní. Súčasne bola žalovaná upozornená, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Pôvodný žalobca ďalej uviedol, že žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila, v dôsledku čoho pôvodný veriteľ využil oprávnenie a dňa 19.09.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 23.09.2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. K samotnému zosplatneniu podľa pôvodného veriteľa malo dôjsť po márnom uplynutí dodatočne dlhej lehoty na plnenie a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Poukázal aj na to, že splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatku plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Tu žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 17Co/447/2016. Keďže aj napriek výzve žalovaná dlžné splátky neuhradila, preto pôvodný veriteľ využil právo v zmysle článku 10.2 zmluvných podmienok a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pôvodný žalobca preukazuje listinnými dokladmi len doručenie predžalobnej upomienky z 26.07.2017, ktorá bola podľa tohto listinného dokladu žalovanej doručená dňa 02.08.2017. Už pôvodný žalobca v žalobe uvádza, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bolo doručované len obyčajnou zásielkou, bez doručky. Podľa žaloby dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 825,51 Eur s tým, že žalobca si zároveň uplatňuje aj nárok na zákonné úroky z omeškania a to od 6. dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané len obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvná pokuta, ktorá je evidovaná v priloženom prehľade splátok a úhrad v sume 121,76 Eur v tomto konaní uplatnená nie je. Na preukázanie opodstatnenosti žalobou uplatnené nároku, pôvodný žalobca predložil do konania zároveň aj prehľad splátok a úhrad, z ktorého je zrejmé, že žalovaná vykonala úhradu spolu v sume 560,91 Eur, tak ako to tvrdil pôvodný žalobca v žalobe (č. I. 22 p. v. - 24). Dlžná suma potom pozostáva: z istiny + náklady na vymáhanie - prijaté úhrady (1.386,42 Eur + 35,83 Eur - 560,91 Eur = 861,34 Eur). Pôvodný žalobca ďalej uviedol, že náklady na vymáhanie pohľadávky si v tomto konaní neuplatňuje a preto žalovaná istina je 825,51 Eur (861,34 Eur-35,83 Eur).

12. Z obsahu spisu je zrejmé, že v priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky. Z uvedeného dôvodu okresný súd v prvom rade riešil otázku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní.

13. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

21. Podľa § 20a ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, finančnou inštitúciou sa na účely tohto zákona rozumie banka, obchodník s cennými papiermi, poisťovňa, zaisťovňa, centrálny depozitár cenných papierov, burza cenných papierov, správcovská spoločnosť, dôchodková správcovská spoločnosť, doplnková dôchodková spoločnosť, inštitúcia elektronických peňazí, platobná inštitúcia a subjekty so sídlom alebo s ústredím mimo územia Slovenskej republiky s obdobným predmetom činnosti vrátane ich pobočiek umiestnených na území Slovenskej republiky.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

23. Podľa § 2 písm. a) - d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť

udelené Národnou bankou Slovenska, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. V konaní nebol spor o tom, že daná zmluva má charakter spotrebiteľského úveru. Zároveň je preukázané, že pohľadávka bola postupovaná pred termínom konečnej splatnosti zmluvy o pôžičke, ktorá v zmysle zmluvných podmienok bola stanovená k 11/2020.

25. Z vyššie citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že tento zákon upravuje osobitne podmienky, za ktorých je možné previesť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu. Z ustanovení OZ je zrejmé, že OZ umožňuje veriteľovi uplatňovať voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ale len v prípade, ak dlžník nedodržiadal dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok alebo nedodržiadal súdne rozhodnutie o povolení splátok. Ak pre nezaplatenie niektorej splátky veriteľ nevyužije svoje právo a neoznámí toto svoje právo dlžníkovi, alebo ho neuplatní na súde najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, tak už toto svoje právo nemôže využiť a môže vymáhať len nezaplatenú splátku. Právo žiadať celú pohľadávku ale veriteľovi vznikne opäť a to v prípade, ak dlžník znova poruší svoju povinnosť. Z citovaného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené, a preto ho môže veriteľ využiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

26. V danom prípade podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Z ustanovenia § 565 OZ vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa.

27. V zmysle § 565 OZ súd v pravom rade skúmal, či si zmluvné strany dohodli možnosť zaplatenia celej pohľadávky, keďže v danom prípade táto možnosť nebola určená v rozhodnutí. Z predloženej zmluvy má súd preukázané, že takáto možnosť bola dohodnutá v článku 10.2 označeného ako vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky, podľa ktorého je spoločnosť oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky, ak je klient v omeškaním s úhradou 1 splátky alebo čiastočného plnenia 1 splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 § 565 OZ. S prihliadnutím na uvedené, má súd zato, že podmienka dojednania tejto možnosti splnená bola, keďže vyplýva priamo z citovaného ustanovenia zmluvy.

28. Z predložených listinných dokladov má súd ďalej preukázané, že pôvodný veriteľ aj využil právo predčasne zosplatniť dlh žalovanej, pričom prihliadol aj na to, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá sa mala vykonať v splátkach. Správne potom najskôr vyzval žalovanú predžalobnou upomienkou zo dňa 26.07.2017 na úhradu nedoplatku na splátkach vyčísleného v sume 109,59 Eur, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne s tým, že žalovaná bola upozornená aj, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 05/2017 najneskôr do 05.09.2017, pôvodný veriteľ bude oprávnený úver zosplatniť. Výzvu si žalovaná prevzala dňa 02.08.2017, teda do samotného zosplatnenia bola zachovaná aj lehota na plnenie dlhšia ako 15 dní (k zosplatneniu pristúpil pôvodný veriteľ až v 9/2017). Pokiaľ pôvodný veriteľ v predžalobnej upomienke jednoznačne určil, pre omeškanie ktorej splátky je oprávnený následne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zmluvy a za akých podmienok, súd konštatuje, že takýto právny úkon pôvodného veriteľa je potrebné považovať za určitý a zrozumiteľný (§ 37 ods. 1 OZ).

29. Súd skúmal aj, či v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola žalovaná v omeškaní so splátkou splatnou dňa 05/2017 trvajúcim dlhšie ako 3 mesiace a či pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť v lehote najneskôr do splatnosti najbližšej splátky po uplynutí lehoty 3 mesiacov omeškania.

30. Z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že k 20.02.2020 žalovaná vykonala spolu plnenie v sume 560,91 Eur. K tomuto dátumu, a so začiatkom plnenia k 20.12.2016, mala ale žalovaná spolu zaplatiť

sumu 1.424,67 Eur (36,53 Eur x 39 mesiacov - splátky za mesiace 12/2016 - 2/2020). Vykonanými úhradami teda žalovaná zaplatila 15 celých splátok po 36,53 Eur (splátky za mesiac 12/2016, 12 splátok splatných v roku 2017 a dve splátky splatné v roku 2018 za 1/2018 a 2/2018) a šestnástu splátku splatnú v mesiaci 3/2018 uhradila len čiastočne v sume 12,96 Eur. Z prehľadu splátok a úhrad má súd ale preukázané, že jednotlivé splátky boli hradené jednak v nižších sumách, ale aj nepravidelne so značným časovým odstupom, čomu svedčí aj tá skutočnosť, že splátka splatná v mesiaci 3/2018 bola čiastočne uhradená až k 24.02.2020. Žalobca tvrdí, že svoje právo zosplatiť úver využil s poukazom na omeškanie najstaršej omeškanej splátky, ktorá bola splatná v mesiaci 5/2017, čo vyplýva z predžalobnej upomienky, pretože práve na túto splátku poukazoval pôvodný veriteľ v uvedenom listinnom doklade s tým, že ak táto splátka nebude uhradená do 05.09.2017 je spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. S prihliadnutím na zmluvné podmienky a to splatnosť jednotlivých splátok, splátka splatná v mesiaci 5/2017 bola konkrétne splatná dňa 20.05.2017. Ak omeškanie malo trvať tri mesiace, v čase zosplatenia (ktorú možnosť využil žalobca práve pre neuhradenie splátky splatnej v 5/2017) malo byť preukázané omeškanie s plnením tejto splátky trvajúce do 20.08.2017, čo preukázané bolo a vyplýva to z prehľadu splátok a úhrad. Jedná sa o splátku č. 6, čo predstavuje sumu 219,18 Eur (6x 36,53 Eur), ktorá suma bola ale uhradená až k 27.09.2017, teda omeškanie s plnením so splátkou č. 6 splatnou dňa 20.05.2017 preukázateľne trvalo 3 mesiace, čo bolo do 20.08.2017. Pôvodný veriteľ potom mohol vykonať zosplatenie zmluvy o pôžičke vo vzťahu k splátke č. 6, ktorú možnosť aj využil, avšak mohol tak urobiť len do splatnosti najbližšej splátky splatnej po uplynutí troch mesiacov omeškania, t. j. do 20.09.2017.

31. V žalobe pôvodný žalobca uviedol, že pôvodný veriteľ mal pristúpiť k zosplateniu dňa 19.09.2017, s ktorým tvrdením sa súd ale nestotožnil. Tu súd poukazuje na ďalší listinný doklad - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktorý je datovaný dňom 23.09.2017 a z ktorého vyplýva, že pôvodný veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť až k dátumu 23.09.2017, čo jednoznačne vyplýva z textu tohto oznámenia, kde je uvedené: „.....nakoľko ste dlžné splátky stanovené v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradili, týmto Vám oznamujeme, že Váš dlh z úverovej zmluvy č. 7610500353 sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Vaša dlžná čiastka k dnešnému dňu predstavuje sumu v celkovej výške 1.203,93 Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplatenia.“ Pokiaľ pôvodný veriteľ listinou označenou ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datovanou dňa 23.09.2017 výslovne uviedol, že dlžná čiastka k tomuto dňu predstavuje sumu 1.203,93 Eur, súd má za to, že pôvodný veriteľ pristúpil k zosplateniu práve dňa 23.09.2017, teda po splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky splatnej po uplynutí lehoty 3 mesiacov od splatnosti splátky č. 6 splatnej 20.05.2017, ktorá bola splatná dňa 20.09.2017. Z uvedeného súd potom prijal záver, že v danom prípade nemohlo dôjsť k predčasnemu zosplateniu predmetnej zmluvy o úvere, keďže pôvodný veriteľ postupoval v rozpore s ustanovením § 565 OZ.

32. Tvrdenia žalobcu, že pôvodný veriteľ mal pristúpiť k zosplateniu už dňa 19.09.2017 neboli ničím preukázané a navyše nevyplývajú ani z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (na ktorý poukazuje sám žalobca) a ktorý ako jednostranný právny úkon umožňoval veriteľovi určiť dátum, ku ktorému dňu tak urobí, s tým, že k danému konkrétnemu dňu, kedy k zosplateniu dôjde, predstavuje zostatok dlhu dlžníka vždy inú dlžnú sumu. Záveru, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy došlo až ku dňu 23.09.2017 a nie ako tak to tvrdí žalobca, že sa tak malo stať k 19.09.2017, svedčí jednak jednoznačné určenie dátumu, ku ktorému pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru uvedenému v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru - viď citáciu vyššie, ale aj samotná suma dlžnej čiastky uvedená v predmetnom oznámení, ktorá bola vyčíslená v zostatku 1.203,93 Eur, pričom ale ku dňu 19.09.2017 je zostatok podľa prehľadu splátok a úhrad v sume 1.203,77 Eur. Rozdiel je spôsobený práve tým, že zostatok uvedený v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bol vyčíslený o tri dni omeškania neskôr a práve ku dňu 23.09.2017. Súd je toho názoru, že ak pôvodný veriteľ mal pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti zmluvy k 19.09.2017 tak, ako je to tvrdené v žalobe, nič mu nebránilo v oznámení špecifikovať práve deň 19.09.2017, s tým však, že k uvedenému dňu bola dlžná suma iná, ako je uvedená vyššie a ako to vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad. Pokiaľ pôvodný veriteľ v oznámení uvádza dlžnú sumu 1.203,93 Eur, teda viac o 0,16 Eur, je jednoznačné, že mimoriadna splatnosť nebola vyhlásená k 19.09.2017, ale bola vyhlásená až k 23.09.2017, a pôvodný veriteľ ráta ešte ďalšie 3 dni omeškania žalovanej, o ktoré omeškanie sa navýšila aj dlžná suma. Ako bolo už konštatované vyššie, zostatok dlžnej sumy je rozličný v závislosti od dátumu, ku ktorému sa vyhlási mimoriadna splatnosť úveru. Súd ešte uvádza, že

tento zostatok ku dňu 23.09.2017 nebol ovplyvnený ani úhradami žalovanej, pretože najbližšia úhrada bola vykonaná až dňa 27.09.2017. Tak, ako už bolo uvedené, žalobca žiadnym dokladom, okrem jeho tvrdenia, nepreukázal, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti malo dôjsť práve k 19.09.2017. Dátum 19.09.2017 sa objavil len v prehľade splátok a úhrad, pričom ale podľa názoru súdu takýto doklad nie je možno považovať za doklad nahrádzajúci vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, pretože sa jedná len o počítačovú zostavu pôvodného veriteľa a nie jeho jednostranný právny úkon. Podľa vyjadrenia pôvodného žalobcu malo byť žalovanej doručované len samotné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a to len obyčajnou poštovou zásielkou, kde je ale jednoznačne uvedený dátum, ku ktorému pôvodný veriteľ pristúpil k mimoriadnemu vyhláseniu splatnosti úveru, ktorým je deň 23.09.2017. Podľa názoru súdu počítačová zostava preukazuje len nasimulovanie stavu zostatku pre prípad, ak by k zosplateniu došlo práve k 19.09.2017, k čomu ale reálne nedošlo, pretože pôvodný veriteľ pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu zmluvy až ku dňu 23.09.2017. Počítačová zostava okrem iného umožňuje simuláciu zostatku úveru k akémukoľvek dátumu. Žalobca navyše v konaní ani netvrdil, ako ani nepreukazoval, že spolu s oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru mal byť zasielaný žalovanej aj uvedený výstup z počítača s tým, že ak by tento doklad mal aj nahrádzať jednostranný právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zmluvy o pôžičke, potom žalobca nepreukázal, že takýto doklad bol vôbec doručovaný žalovanej, pričom na perfektnosť jednostranného právneho úkonu sa ale vyžaduje aj jeho doručenie (odoslanie) druhej zmluvnej strane. S prihliadnutím na uvedené, preto podľa názoru súdu nemohlo dôjsť k predčasnému zosplateniu zmluvy o pôžičke.

33. Citované ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vylučuje možnosť prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a túto pripúšťa len za kumulatívneho splnenia výnimky uvedenej v tomto odseku v písm. a/ a b/. Pokiaľ je preukázané, že v tomto prípade nedošlo k postúpeniu splatnej pohľadávky, s tým, že jej splatnosť ani nenastala uplynutím času pred samotným postúpením (nastala až k 20.11.2020, teda preukázateľne po postúpení pohľadávky, ktorá bola postúpená k 22.10.2020 - č. I. 99), nebola naplnená výnimka uvedená v § 17 ods. 1 písm. b/, ktorej splnenie sa vyžaduje kumulatívne aj s výnimkou uvedenou v písmene a/, z ktorého dôvodu potom platí, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemohol previesť na tretiu osobu. Okresný súd zároveň dodáva, že v danom prípade nie je možné uplatniť ani výnimku z uvedeného ustanovenia vyplývajúcu z § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže subjekt, na ktorý mala byť pohľadávka postúpená nie je finančnou inštitúciou podľa § 20a ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. Súd v danom prípade nespochybňuje samotné právo pôvodného žalobcu postúpiť aj pohľadávku celého úverového vzťahu, ale k takémuto postúpeniu by bolo možné pristúpiť len za predpokladu splnenia zákonných podmienok uvedených v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a zosplatenia v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ.

35. Ak teda v danom prípade nedošlo k zosplateniu pohľadávky, takáto pohľadávka nemohla byť ani predmetom postúpenia.

36. Pri riešení otázky aktívnej legitímácie žalobcu okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nebola splnená výnimka umožňujúca vôbec postúpenie pohľadávky, z ktorého dôvodu súd prijal záver, že žalobca v konaní nie je aktívne legitimovaným subjektom, pretože nie je nositeľom tých práv, od ktorých odvodzuje v žalobe uplatnený nárok, keďže nielen že neboli, ale ani nemohli byť na neho postúpené. Z uvedeného dôvodu súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

37. Následne súd nepristupoval k preskúmaniu zmluvných podmienok ako aj k preskúmaniu dôvodnosti uplatneného nároku v jednotlivých položkách, prípadne k ex offo posúdeniu premlčania, pretože takéto dokazovanie sa stalo už nadbytočným a to predovšetkým s prihliadnutím na zamietnutie žaloby.

38. Súd ešte poznamenáva, že samotná skutočnosť, že súd pripustí zmenu žalobcu, automaticky neznamená, že žalobca je v konaní aj aktívne legitimovanou osobou. Aj keď zvyčajne následkom zmluvy o postúpení pohľadávok dochádza k prevodu práv a povinností, avšak či v skutočnosti k takémuto prevodu aj došlo, to je možné zistiť až po preskúmaní hmotnoprávnych podmienok upravujúcich cesiu, na skúmanie ktorých nie je dôvod už pri rozhodovaní o návrhu na zmenu žalobcu, pretože o návrhu

na zmenu žalobcu súd rozhoduje výlučne podľa zákonných podmienok vyplývajúcich z CSP, ktoré v tomto konaní pri návrhu na zmenu žalobcu splnené boli a z ktorého dôvodu súd preto aj vyhovel návrhu žalobcu a zmenu na jeho strane pripustil. Rovnaký právny názor súd vyslovil aj vo veci totožného žalobcu v konaní vedenom na okresnom súde pod spisovou značkou 15Csp/69/2019, ktoré konanie je už právoplatne skončené.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. V konaní bola úspešná žalovaná, vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Z obsahu spisu ale vyplýva, že žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, ako ani si neuplatnila nárok na ich náhradu. Okresný súd preto a contrario podľa citovaného ustanovenia žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti výroku č. 1 tohto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti výroku č. 2 a 3 tohto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia **n i e j e** prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).